

ریزرف تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان بطور آنلاین همیشه و همه جا

وب سایت skytravels.com در زمینه ارایه خدمات مسافرتی بصورت آنلاین در افغانستان پیشتاز می باشد، که از جدید ترین تکنالوجی روز استفاده کرده و آنرا مطابق خواست مشتریان محترم تهیه نموده است. وب سایت skytravels.com بعنوان یک شرکت کاملاً افغانی، ارایه کننده خدمات فروش تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان به مشتریان خویش میباشد. استفاده از skytravels.com آسانترین، کوتاه ترین و ارزانهترین طریقه برای رفع نیازمندی های مسافرتی شماست.

حالا شما میتونید با مراجعه به Google Play نرم افزار Skytravels و با مراجعه به App Store نرم افزار Skytravellers را دانلود نمایید.

020 230 4949 - 020 230 4848
SUPPORT@SKYTRAVELS.COM

یادداشت روز صفحه ۲

چالش های پنج گانهی نیروهای امنیتی

از اعلامیه های خبری نهادهای امنیتی گرفته تا گزارش های مستقلی که به واسطه ی رسانه ها ارائه می شود، همه حکایت از موفقیت نیروهای امنیتی برای سرکوب طالبان دارد. با آن که نیروهای امنیتی سال دشواری را پشت سر گذاشتند و طالبان با گرفتن برخی مناطق به موفقیت نسبی دست یافتند و پیش بینی ها نیز بیانگر قدرت گرفتن طالبان در سال جدید بود اما تحولات اخیر وضعیت را به گونه ی دیگر رقم زد. تحولات نظامی و عملیاتی هایی که روزانه در سراسر کشور انجام می شود بیانگر این است که سربازان جان دوباره گرفته اند. رئیس حکومت وحدت ملی با تفکیک دوست از دشمن و این که سربازان اجازه دارند با تمام قوا تروریست ها را نابود کنند عامل مهم موفقیت نیروهای امنیتی دانسته می شود. به رغم این که امیدواری ها نسبت به نیروهای امنیتی بیشتر شده و عملکرد سربازان موفقیت آمیز دانسته می شود اما اداره ی بازرسی امریکا در گزارش تازه ی خود می گوید وضعیت امنیتی افغانستان در حال بدتر شدن است. جان سپکو؛ بازرس ویژه ی امریکا...

سیگار: تعداد واقعی نیروهای امنیتی افغانستان مشخص نیست

صفحه ۲

خبرنگار ناراضی صفحه ۳

ما کی لب داریم که خند بزنیم!

اول ماه می را به نام روز جهانی کارگر مسما کرده اند. تاریخ بشر پر از روزهای خاص است، مثلاً روز جهانی محیط زیست، روز جهانی شعر و کالای لوکس، روز جهانی مادر بی چاره که از شدت شستن و رفتن در چهل سالگی کمردرد شده، روز جهانی معلم که بهترین خبر برای او بالا رفتن معاش ماهانه اش است و امثالهم... یکی از همین روزها، روز جهانی کارگر است. هر روزی، فلسفه ی خاص خودش را دارد. اول ماه می را به این دلیل روز جهانی کارگر می نامند که در اول ماه می ۱۸۸۶، کارگران شیکاگو ی امریکا، علیه شرایط و ساعات کاری روزانه اعتصاب کردند که در چهارمین روز اعتصاب شان با آتش پولیس مواجه شدند. کارگران خواهان کاهش ساعت کاری روزانه و تعدیل شرایط کاری بودند. از آن به بعد، اکثریت کشورها، اول...

چهار تکه صفحه ۵

فرصت بزرگی

داکتر محمد اشرف غنی احمدزی، رئیس جمهور افغانستان، در مقطع خوبی رئیس جمهور شد. این سخن عجیب می نماید؛ چرا که در هنگام به قدرت رسیدن او وضع امنیتی کشور خراب شده بود، میراث سنگینی از فساد و ناکارآمدی دولت پیشین برای او به جا مانده بود و دولت از پشتی بانی نیروهای بین المللی بهره ی بسیار کمتری داشت. با وجود این، این که می گویم او در مقطع خوبی رئیس جمهور شد به خاطر این است که او از نقشی که خودش می توانست در مقام رئیس جمهور برای رهبری کشور بازی کند تصویر دل انگیزی به ما داده بود. او منتقد حکومت حامد کرزی بود و به خاطر پیشینه ی حرفه ای خود به عنوان یک تکنوکرات جهان دیده و با تجربه از آن چه در کشور می گذشت ناراحت بود. ما هم همان چیزی را که او می گفت باور کرده بودیم. فکر می کردیم...

چرا استراتژی جدید اشرف غنی ناکارآمد است؟

در تاریخ ۲۵ مارچ، رئیس جمهور افغانستان اشرف غنی، در طی یک سخنرانی پاکستان را به شدت متهم کرد که به شبه نظامیانی که کشورش را هدف قرار داده اند پناه داده است. یک هفته پیش از سخنرانی غنی، حمله ی انتحاری در کابل، منجر به کشته شدن دست کم ۶۴ نفر و زخمی شدن صدها نفر شد.

سخنرانی غنی در زمانی انجام می شود که روند صلح افغانستان در وضعیت بسیار پیچیده قرار دارد. ظاهراً این روند صلح که توسط پاکستان، افغانستان، ایالات متحده و چین در قالب گروه همکاری های چهار جانبه هدایت می شود به بن بست رسیده است. غنی...

صفحه ۵

پروژه ی طالبان

حوزه های علمیه سابقه ی طولانی دارند اما طالبان (دانش آموزان این حوزه های علمیه)، در اواسط دهه ی ۱۹۹۰ به عنوان نهاد سیاسی مستقل و جداگانه ی ظهور کردند. در ابتدا، آن ها به عنوان بازیگری در صحنه ی سیاست افغانستان برخاستند تا خالی ایجاد شده توسط کاهش چشمگیر مجاهدین سابق در اوایل دهه ی ۱۹۹۰ را پر کنند، اما جنبش طالبان به سه دلیل نشانه ی روشنی از تولد در پاکستان را با خود همراه داشت.

نخست، تقریباً ۹۵ درصد آن ها به عنوان کودکان پناهنده ی افغان به همراه کودکان محلی که توسط شبکه ی گسترده ی حوزه های علمیه ی فعال در پاکستان جذب می شدند، و عمدتاً با حمایت مالی کشورهای عربی، در مدارس مذهبی پاکستان آموزش دیده بودند. خط اندیشه ی آموزش های مذهبی که توسط این حوزه های علمیه ارایه می شد را مدرسه ی وهابی مشخص می کرد. از آن جا که این مدارس مذهبی توسط احزاب سیاسی مذهبی پاکستان اداره می شدند...

صفحه ۲

داریانا افغان هوایی شرکت
سریع ترین و با هوش ترین طریقه اخذ تکت
رسیدن به آسمان در لحظات
وقت شما برای ما ارزشمند است

داریانا افغان هوایی شرکت

ARIANA AFGHAN AIRLINES

حالا شما میتونید بصورت آنلاین تکت اخذ نمائید

Facebook.com/flyariana
ariana.afghan.ariana
twitter.com/flyARIANAafghan
youtube.com/user/flyariana

+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com

یک‌شنبه
۱۲ ثور
۱۳۹۵
سال پنجم
شماره ۱۰۵۶

یادداشت روز

چالش‌های پنج‌گانه‌ی نیروهای امنیتی

کوه جواد ناجی

از اعلامیه‌های خبری نهادهای امنیتی گرفته تا گزارش‌های مستقلی که به‌واسطه‌ی رسانه‌ها ارائه می‌شود، همه حکایت از موفقیت نیروهای امنیتی برای سرکوب طالبان دارد. با آن‌که نیروهای امنیتی سال دشواری را پشت سرگذاشتند و طالبان با گرفتن برخی مناطق به موفقیت نسبی دست یافتند و پیش‌بینی‌ها نیز بیانگر قدرت گرفتن طالبان در سال جدید بود اما تحولات اخیر وضعیت را به‌گونه‌ی دیگر رقم زد. تحکرات نظامی و عملیات‌هایی که روزانه در سراسر کشور انجام می‌شود بیانگر این است که سربازان جان دوباره گرفته‌اند. رئیس حکومت وحدت ملی با تفکیک دوست از دشمن و این‌که سربازان اجازه دارند با تمام قوا تروریست‌ها را نابود کنند عامل مهم موفقیت نیروهای امنیتی دانسته می‌شود.

به‌رغم این‌که امیدواری‌ها نسبت به نیروهای امنیتی بیشتر شده و عملکرد سربازان موفقیت‌آمیز دانسته می‌شود اما اداره‌ی بازرسی امریکا در گزارش تازه‌ی خود می‌گوید وضعیت امنیتی افغانستان در حال بدتر شدن است. جان سپکو؛ بازرس ویژه‌ی امریکا برای بازرسی افغانستان در گزارشی که به کنگره و وزارت دفاع امریکا ارائه کرده از چالش‌های نیروهای امنیتی سخن گفته است. جان سپکو پنج چالش را فراوری نیروهای امنیتی افغانستان فهرست کرده است. فقدان اطلاعات معتبر در مورد شمار دقیق نیروهای امنیتی افغانستان، عدم شفافیت در مصرف کمک‌های امریکا به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان است که از طریق بودجه‌ی دولت این کشور مصرف می‌شود، محدودیت دسترسی به نظارت نیروهای امنیتی افغانستان برای ارزیابی مؤثریت و نیازهای آن و سنجش قابلیت نیروهای امنیتی و دفاعی از دیگر چالش‌های نیروهای امنیتی افغانستان است.

آن‌چه را اداره‌ی بازرسی امریکا به‌عنوان چالش در برابر نیروهای امنیتی بر شمرده هرچند فراگیر و جامع نیست و نیروهای امنیتی افغانستان با مجموعه‌ی فراوانی از مسایل دست‌وپنجه نرم می‌کنند اما شکی وجود ندارد که این چالش‌ها واقعی است و موانع اصلی در برابر توسعه‌ی نیروهای امنیتی کشور است. واقعیت این است مشکلات نیروهای امنیتی زیاد است و حکومت از این مسایل آگاه است اما به‌درستی نمی‌داند معضل اصلی چیست و چه اقدامی باید برای حل آن روی دست بگیرد. فهرست چالش‌های نیروهای امنیتی را که بازرس ویژه‌ی امریکا ارائه کرده این امکان را به مسئولین فراهم می‌کند تا عوامل بازدارنده‌ی توسعه‌ی نیروهای امنیتی را بر طرف کند. سربازان خیالی یک واقعیت است. آن‌گونه که گزارش سیگار می‌گوید نه امریکا و نه متحدان افغانستان به‌درستی نمی‌دانند شمار نیروهای امنیتی به چه میزان است. حکومت از این قاعده خارج نیست و احتمال این‌که حکومت نیز از تعداد نیروهایش آمار دقیقی در اختیار نداشته باشد وجود دارد. سقف نیروهای امنیتی مشخص است. حکومت باید تلفات و کاهش نیروها را که به‌هر دلیلی صورت گرفته حساب کند و جای سربازان خیالی را با افراد واقعی تکمیل نماید. قسمت عمده‌یی از فساد اداری مربوط به سربازان خیالی است. حکومت هزینه‌ی واقعی نیروهایش را نظر به تعداد سربازان پرداخت می‌کند اما فرماندهان محلی پولیس آن‌گونه که سیگار می‌گوید گزارش تلفات را به مرکز ارائه نمی‌کند در نتیجه حکومت از یک طرف هزینه می‌پردازد و از سوی دیگر با کمبود نیرو مواجه می‌شود. نتیجه بدیهی این وضعیت این است که فساد در کشور رشد کند.

نظارت و ارزیابی از نیروهای امنیتی باید بیشتر شود. این نظارت فراگیر و همه‌جانبه باشد، از انجام فعالیت‌های روزانه‌ی سربازان و فرماندهان آن‌ها گرفته تا مسایل کلانی چون قراردادها را باید شامل شود. در گذشته ادارات زیادی در این زمینه فعال بودند و مسئولیت نظارتی را به‌عهده داشتند اما این ادارات به‌سهم خود در رشد فساد و مسایل متعددی که امروز نیروهای امنیتی با آن مواجه هستند نقش ایفا کرده‌اند.

نقش این چالش‌ها کم‌تر از اعمال تروریست‌ها در ویرانی‌های کنونی نیست. نیروهای خیالی، فساد و عدم شفافیت بیشتر از دشمن توان حکومت و نیروهای امنیتی را به تحلیل می‌برد.

سیگار: تعداد واقعی نیروهای امنیتی افغانستان

مشخص نیست

افغانستان، کاهش کیفیت داده‌های دست‌اول از نیروهای امنیتی و دفاعی این کشور را نیز درپی داشته است.

در گزارش سپکو، دشواری پیمایش توانایی نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان سومین چالش در برابر توسعه‌ی توانایی این نیروها عنوان شده و آمده که این پیمایش از ۲۰۱۰ «در حال بدتر شدن» بوده است.

به گزارش سیگار، در سال ۲۰۱۰ این نیروها «دارای توانایی عملیات مستقل» دانسته شده بودند، پس از آن «دارای توانایی کامل» و به دنبال آن «مؤثر با مشاوران» و «مستقل با مشاوران (خارجی)» ارزیابی شده بودند.

در گزارش سیگار آمده است: «بازرسان سیگار میزان عمده‌یی از عقب‌گرد در سطوح قابلیت واحدهای ارتش و پولیس (افغانستان) را دریافته‌اند.»

از نظر آقای سوپکو، چالش دیگر محدودیت شفافیت در مصرف کمک‌های امریکا به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان است که از طریق بودجه‌ی دولت این کشور مصرف می‌شود. این کمک‌ها شامل حدود ۵ میلیارد دلر در سال می‌شود که ۸۰درصد آن را امریکا می‌پردازد.

بر بنیاد این گزارش، کاهش کنترل امریکا بر نحوه‌ی مصرف کمک‌های این کشور برای نیروهای امنیتی افغانستان و کاهش نظارت باعث شده که ثبات پایدار در این کشور مورد اعتماد نباشد، چرا که نیروهای امنیتی و دفاعی افغان تا سال‌های دیگر توانایی ایستادن بر پای خود را نخواهند داشت.

همچنان در این گزارش آمده که وضعیت امنیتی افغانستان «در حال بدتر شدن» است، در حالی‌که بازسازی امنیت این کشور با بازسازی در سایر عرصه‌ها با هم مرتبط‌ند.

سیگار در ماه دلو سال گذشته در گزارشی در مورد وضعیت امنیتی افغانستان گفته بود که در حال حاضر طالبان ۳۰ درصد خاک این کشور را در کنترل دارند و گروه طالبان بر مناطق بیشتری از افغانستان نسبت به دیگر سال‌های پس از سقوط حاکمیت این گروه در سال ۲۰۰۱، نفوذ یا کنترل دارد.

نمایندگان مجلس و فعالان مدنی:

قاتلان اباسین را اعدام کنید

نمایندگان همچنان خواستار پیگیری جدی این قضیه شدند. عبدالرئوف ابراهیمی، رئیس مجلس گفت قضیه‌ی اختطاف و قتل نوجوان ۱۴ ساله در شهر کابل همه‌ی مردم افغانستان را متأثر کرده است. آقای ابراهیمی به کمیسیون امنیت داخلی مجلس هدایت داد تا این پرونده را پیگیری و تعقیب کند. امنیت ملی می‌گوید که اختطاف چیان اعتراف کرده‌اند که این کودک را به‌قتل رسانده و سپس جسدش را در منطقه‌ی چنارکیلی ولسوالی خاک جبار کابل زیر خاک کرده‌اند.

اما عبدالرحمن رحمن، معاون ارشد امنیتی وزارت داخله در نشست خبری روز شنبه گفت که در پیوند به این رویداد ۱۰ نفر بازداشت شده‌اند.

درخواست اشد مجازات برای قاتلان اباسین در حالی‌ست که رییس‌جمهور غنی هفته‌ی گذشته در نشست فوق‌العاده‌ی شورای ملی گفت دولت متعهد است تا فیصله‌های محاکم و نظام عدلی و قضایی را به‌شمول حکم اعدام، با قطعیت و با اراده‌ی استوار اجرا نماید.

آقای غنی طی تماس تلفونی به پدر اباسین گفته است که به ارگان‌های مربوط به‌خاطر تطبیق عدالت بالای عاملان این حادثه‌ی المناک هدایات لازم را داده است.

با این وصف دادخواهان اباسین زاری انتظار دارند که حکم اعدام برای قاتلان او صادر شود.

گورنر جنرال استرالیا: کشورش متعهد

به کمک و انکشاف اقتصادی در افغانستان است

دعوت کرده است که به کشورش سفری داشته باشد. رییس‌جمهور غنی در این دیدار از فداکاری و فعالیت نیروهای استرالیا در ولایت ارزگان و همچنان نقش نیروهای آن کشور در زمینه‌ی آموزش نیروهای ویژه ستایش و قدردانی کرده است.

استرالیا یکی از کشورهای کمک‌کننده به افغانستان است و سفیر این کشور قبلاً گفته بود افغانستان یکی از چهار کشور مهمی است که دولت استرالیا در بخش زراعت با آن همکاری خواهد کرد.

سکات کلیهر، مسئول کمک‌های انکشافی این کشور در ماه جوزای سال گذشته در کابل گفت که کشورش تا سه سال آینده، هر ساله صد میلیون دلر به افغانستان کمک می‌کند.

نماینده ویژه‌ی رییس‌جمهور

خواهان تعدیل قانون اساسی و

حزبی شدن پارلمان شد

اطلاعات روز: احمد ضیا مسعود، نماینده‌ی ویژه‌ی رییس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومتداری خوب با ابراز تردید نسبت به دوام مشارکت سیاسی در حکومت وحدت ملی می‌گوید که برای گسترده شدن مشارکت سیاسی در کشور، باید قانون اساسی تعدیل و پارلمان بر اساس حضور نمایندگان احزاب شکل بگیرد.

آقای مسعود که در مراسم بزرگداشت از بیست‌و‌چهارمین سالروز پیروزی مجاهدین در برابر قشون سرخ زیر نام «پاسداری از ۸ ثور؛ درخشان‌ترین صفحه‌ی تاریخ معاصر افغانستان» سخنرانی می‌کرد، گفت نوع مشارکت سیاسی که براساس یک تفاهم‌نامه صورت گرفته است، احتمال دارد به‌زودی از بین برود.

مسعود گفت: «ثبات سیاسی به مشارکت سیاسی گسترده نیاز دارد؛ حکومت‌هایی که (این نوع) مشارکت سیاسی ندارند، موفق نمی‌شوند؛ این وقتی ممکن می‌شود که زمینه را برای رشد احزاب سیاسی مساعد بسازیم.»

او افزود: «اگر بخواهیم سیستم عادلانه‌ی سیاسی را ایجاد کنیم، باید سیستم انتخاباتی حزبی داشته باشیم؛ در پارلمان هم صلاحیت‌های رییس‌جمهور و هم صلاحیت‌های صدراعظم، نظر به قانون اساسی مشخص می‌باشد.»

از سوی هم نماینده‌ی ویژه‌ی رییس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب با اشاره به راهبرد تازه‌ی حکومت در برابر تروریستان و مجرمان گفت کسانی که دست‌شان به خون مردم آلوده‌است، به‌زودی اعدام خواهند شد.

آقای مسعود، با تأکید بر این مطلب، راهبرد تازه‌ی حکومت را یک تغییر خوب خواند.

مسعود گفت: «پالیسی‌های حکومت فعلاً قسمی است که موفق بسیار جدی در برابر هراس افگان گرفته‌است و به‌زودی بعضی کسانی که دست‌شان به‌خون مردم افغانستان آلوده است، اعدام می‌شوند و پالیسی‌ها به‌شکل جدی ادامه پیدا می‌کند.»

احمد ضیا مسعود همچنان می‌گوید که طالبان اسمال نفس‌های آخرشان را می‌کشند. به باور آقای مسعود، طالبان هیچ باوری به صلح ندارند و باید کاملاً سرکوب شوند.

نماینده‌ی ویژه‌ی رییس‌جمهور از شهروندان و سیاستمداران می‌خواهد تا همه‌باهم در برابر گروه‌های هراس‌افکن بایستند.

به گفته‌ی مسعود هرنوع انعطاف‌پذیری در برابر گروه‌های هراس‌افکن سبب از دست‌دادن جغرافیای افغانستان می‌شود.

یک اکمال‌کننده‌ی سلاح و پول

گروه داعش و ۲۵ شورشی دیگر

در ننگرهار کشته شدند

اطلاعات روز: وزارت دفاع ملی می‌گوید که در نتیجه‌ی حملات نیروهای هوایی کشور در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار، رفیع‌الله، مسئول اکمال‌کننده‌ی تسلیحات و پول گروه تروریستی داعش کشته شده است.

وزارت دفاع همچنان می‌گوید که در یک عملیات مشترک نیروهای امنیتی و دفاعی کشور در ولسوالی ده بالای ننگرهار ۲۵ دهشت‌افکن به‌شمول ۹ داعشی کشته شده‌اند.

به گفته‌ی وزارت دفاع، این عملیات به حمایت نیروهای هوایی و توپچی کشور انجام شده است.

اما وزارت دفاع در مورد تلفات نیروهای امنیتی و دفاعی کشور در جریان این عملیات چیزی نگفته است.

ننگرهار در شرق کشور از جمله ولایت‌های ناامن است که افزون بر گروه‌های داعش و طالب دیگر گروه‌ای تروریستی نیز در شماری از ولایت‌های آن حضور دارند.

ولسوالی اچین از خاستگاه اصلی گروه داعش در افغانستان است.

امنیت ملی معاون نام‌نهاد طالبان

برای ولسوالی رودات ننگرهار با ۷

همکارش را بازداشت کرد

اطلاعات روز: مأموران امنیت ملی طی یک عملیات خاص عبدالولی، مشهور به منصور، معاون نام‌نهاد طالبان برای ولسوالی رودات ولایت ننگرهار با هفت همکارش را بازداشت کرده‌اند. در خیرنامه‌ی ریاست عمومی امنیت ملی که دیروز به‌نشر رسیده آمده است که مأموران امنیت ملی این افراد را از مربوطات روستای سرکلی ولسوالی رودات بازداشت کرده‌اند.

به گفته‌ی امنیت ملی، نظیف‌الله فرزند حاجی قاسم، بلال فرزند عبدالولی، قاری عبدالله فرزند عبدالولی، انعام‌الله فرزند رییس خان، هارون فرزند غلام، سلیمان فرزند روزخان هفت نفری هستند در این عملیات ویژه همراه با معاون نام‌نهاد طالبان بازداشت شده‌اند.

امنیت ملی می‌گوید که این افراد مصروف انجام فعالیت‌های تروریستی و تخریبی در مربوطات ولسوالی رودات ولایت ننگرهار بوده‌اند.

مأموران امنیت ملی از نزد این افراد یک قبضه راکت‌انداز، یک میل ماشیندار پیکا، پنج میل کلاشینکوف و یک میل تفنگچه به‌دست آورده‌اند.

پروژه طالبان

نیشن/افراسیاب ختک
ترجمه: معصومه عرفانی

آن‌ها در آن سوی خط دیورند در پاکستان گرد هم آمده و مرحله‌ی جدیدی از جنگ در افغانستان را در سال ۲۰۰۳ آغاز کردند. اگرچه تحریک طالبان پاکستان از لحاظ تکنیکی یک نهاد مجزا بود، اما از رابطه‌ی ایدئولوژیک و سازمانی نزدیکی با بدنه‌ی اصلی طالبان برخوردار بود. جنگجویان تحریک طالبان پاکستان، در کنار رفقای افغان خود در حال مبارزه در افغانستان هستند؛ همچنین، تحریک طالبان پاکستان برای پناهگاه‌های خود در مناطق مرزی افغانستان که اقتدار دولت افغانستان در آنجا در حداقل وجود دارد، به همراهان افغان خود وابسته هستند.

حوزه‌های علمیه سابقه‌ی طولانی دارند اما طالبان (دانش‌آموزان این حوزه‌های علمیه)، در اواسط دهه‌ی ۱۹۹۰ به‌عنوان نهاد سیاسی مستقل و جداگانه‌ی ظهور کردند. در ابتدا، آن‌ها به‌عنوان بازیگری در صحنه‌ی سیاست افغانستان برخاستند تا خلای ایجادشده توسط کاهش چشمگیر مجاهدین سابق در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ را پر کنند، اما جنبش طالبان به سه دلیل نشانه‌ی روشنی از تولد در پاکستان را با خود همراه داشت.

نخست، تقریباً ۹۵ درصد آن‌ها به‌عنوان کودکان پناهنده‌ی افغان به همراه کودکان محلی که توسط شبکه‌ی گسترده‌ی حوزه‌های علمیه‌ی فعال در پاکستان جذب می‌شدند، و عمدتاً با حمایت مالی کشورهای عربی، در مدارس مذهبی پاکستان آموزش دیده بودند. خط اندیشه‌ی آموزش‌های مذهبی که توسط این حوزه‌های علمیه‌ی رایج می‌شد را مدرسه‌ی وهابی مشخص می‌کرد.

از آن‌جا که این مدارس مذهبی توسط احزاب سیاسی مذهبی پاکستان اداره می‌شدند که از این نهادها به‌عنوان پایگاه سیاسی خود استفاده می‌کردند، دانش‌آموزان مدارس تمایلات سیاسی داشتند. احزاب سیاسی مذهبی متعلق به مدرسه‌ی دیوبندی پاکستان سردمدار پرورش طالبان بودند و آن‌ها را برای گسترش نفوذ سیاسی و فرقه‌ای خود در افغانستان استفاده کردند. تشکیل «شورای دفاع از افغانستان» توسط احزاب سیاسی مذهبی پاکستان برای دفاع از رژیم طالبان در سال ۲۰۰۰، شاهده‌ی روشن بر این واقعیت بود.

دوم، طالبان نیز مانند مجاهدین پیش از خود، توسط سازمان امنیتی پاکستان حمایت می‌شدند و تسهیلات موردنیاز برای به‌دست‌گرفتن قدرت در افغانستان در اختیار آن‌ها قرار می‌گرفت. در حقیقت، طالبان به‌عنوان یک مهره‌ی استراتژیک مهم برای اجرای سیاست «نفوذ استراتژیک» در افغانستان در نظر گرفته می‌شدند.

این مسأله، حمایت طولانی‌مدت پاکستان برای سرمایه‌گذاری در این پروژه را توضیح می‌دهد. در دهه‌ی ۱۹۹۰، دفاتر طالبان آشکارا در تمام شهرهای مهم پاکستان فعال بودند.

سوم، طالبان پیش از آن که به‌شکل رسمی و سازمان‌یافته طالبانیزم را در داخل افغانستان راه‌اندازی کنند، توسط مولوی صوفی محمد رهبری می‌شدند که در پروژه‌ی آزمایشی برای اجرای «شریعت» در منطقه‌ی ملکند ایالات خیبر پاکستان فعالیت کرده بودند.

زمانی که طالبان کابل را در سال ۱۹۹۶ به تصرف درآورده و حکومت خود بر افغانستان را آغاز کردند، طالبانیزم نواحی قبیله‌نشین دولت فدرال پاکستان را نیز فرا گرفت. استیلا‌ی طالبان در این منطقه، پس از آن که رهبری این گروه پس از فروپاشی رژیم خود در کابل پس از ۱۱

سپتامبر از افغانستان خارج شدند، افزایش یافت. آن‌ها در آن سوی خط دیورند در پاکستان گرد هم آمده و مرحله‌ی جدیدی از جنگ در افغانستان را در سال ۲۰۰۳ آغاز کردند. اگرچه تحریک طالبان پاکستان از لحاظ تکنیکی یک نهاد مجزا بود، اما از رابطه‌ی ایدئولوژیک و سازمانی نزدیکی با بدنه‌ی اصلی طالبان برخوردار بود. جنگجویان تحریک طالبان پاکستان، در کنار رفقای افغان خود در حال مبارزه در افغانستان هستند؛ همچنین، تحریک طالبان پاکستان برای پناهگاه‌های خود در مناطق مرزی افغانستان که اقتدار دولت افغانستان در آنجا در حداقل وجود دارد، به همراهان افغان خود وابسته هستند. افسانه‌هایی در رابطه با طالبان در روایت دولتی وجود دارد که چگونه طالبان تبدیل به ستون اصلی سیاست پاکستان در رابطه با افغانستان شدند. آن‌ها به‌عنوان جنبش مقاومت علیه اشغال خارجی به تصویر کشیده شده بودند. این داستان فاصله‌ی زیادی با حقیقت دارد.

آن‌ها از زمان آغاز به کار خود در سال ۱۹۹۴ تا ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، علیه افغان‌ها می‌جنگیدند؛ در این دوران حتی یک سرباز خارجی در خاک افغانستان حضور نداشت. آن‌ها در اساس جنگی را علیه دولت افغانستان راه‌اندازی کرده بودند.

طالبان برای سرنگونی رژیم برهان‌الدین ربانی و احمدشاه مسعود می‌جنگیدند. آن‌ها همچنین به تشکیلات گلبدین حکمتیار و دیگر احزاب افغانستان حمله کردند. در واقع، روابط آن‌ها با القاعده و حمایت‌شان از اسامه بن لادن، افغانستان را به صحنه‌ی برای درگیری نظامی بین‌المللی تبدیل کرد.

به‌شکل مشابه، طالبان برای استتار این حقیقت که آن‌ها مزدور کشور بیگانه هستند، خود را به‌عنوان «نمایندگان پشتون» در برابر سلطه‌ی اتحاد شمال در افغانستان تعریف کردند. این نیز چرخشی به‌شدت گمراه‌کننده بود. نخستین تأثیر طالبانیزم، در درجه‌ی اول نابودی هویت ملی تاریخی پشتون‌ها و همچنین نشان‌دادن چهره‌ی اهریمنی از پشتون‌ها در سیاست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی بوده است. فرهنگ پشتون‌ها قربانی اصلی یورش‌های طالبان شد.

درواقع پشتون‌ها در افغانستان بیش از همه از حملات طالبان رنج برده‌اند، و زندگی و زیرساخت‌های مناطق پشتون در این تهاجم بیش از همه از دست رفته است. همچنین، این یک تضاد نیست که ملی‌گرایان پشتون در پاکستان در معرض حملات تروریستی طالبان در آن کشور بوده‌اند.

ادعا شده است که امکان شکست طالبان در افغانستان وجود ندارد. حقیقت این است که آن‌ها هر روز در افغانستان شکست می‌خورند، اما پناهگاه‌های آن‌ها در

بخش شرقی خط دیورند آن‌ها را قادر به طرح و راه‌اندازی حملات تازه می‌کند.

البته بحث در رابطه با پروژه‌ی طالبان در این‌جا به‌معنای انکار عوامل دیگر مسئول در جنگ افغانستان نیست. افغانستان قربانی دسیسه‌های امپریالیستی «بازی بزرگ» و رقابت‌های جنگ سرد بوده است. قدرت‌های بزرگی از جمله اتحاد جماهیر شوروی سابق، آمریکا و قدرت‌های اروپایی، نمی‌توانند خود را از مسئولیت خونریزی‌ها و ویرانی‌هایی که در طول چند دهه‌ی گذشته در افغانستان اتفاق افتاده است تبرئه کنند. اما بن‌بست کنونی در پایان‌بخشیدن به جنگ در افغانستان و اطراف این کشور، به طالبان بستگی دارد.

در دیدار اشرف‌غنی از پاکستان در سال ۲۰۱۴، رهبری پاکستان وعده داده بود تا مقدمات مذاکرات میان دولت و طالبان افغان را فراهم کند. همچنین در رابطه با این مسأله تصمیم گرفته شد همزمان با تلاش برای برقراری صلح با کسانی که تمایل به شرکت در مذاکرات دارند، هر دو کشور در کنار هم در برابر کسانی که حاضر به شرکت در روند صلح نمی‌شوند مبارزه کنند. طالبان از این وضعیت برای راه‌اندازی جنگی تمام‌عیار علیه دولت افغانستان استفاده کردند.

آن‌ها مسئولیت تعدادی از وحشتناک‌ترین حملات تروریستی در افغانستان، به‌ویژه در کابل را بر عهده گرفتند. افکار عمومی در افغانستان به‌شکل جدی در مخالفت با مذاکرات صلح با طالبان قرار گرفته است.

طالبان به‌دلیل ارتباط غیرقابل‌انکار خود با چنین فعالیت‌های تروریستی، نتوانسته‌اند سرمایه‌ی سیاسی قابل‌توجهی در هیچ‌یک از دو طرف خط دیورند به‌وجود بیاورند. پارادوکس سیاست پاکستان این‌جاست که این کشور طالبان را در خاک پاکستان سرکوب می‌کند اما در افغانستان از آن‌ها حمایت می‌کند. برای پاکستان بسیار دشوار است که مسئولیت خود در فعالیت‌های طالبان را انکار کند، درحالی‌که آقای سرتاج عزیز به‌شکل رسمی تأیید کرده است که رهبری طالبان در پاکستان حضور دارد.

پروژه‌ی طالبان، یکی از میراث‌های جنگ سرد، مانعی برای صلح در افغانستان است. این مسأله، بزرگ‌ترین مانع در ایجاد روابط عادی و دوستانه میان دولت‌های پاکستان و افغانستان نیز به‌حساب می‌آید. همچنین، طالبان منبع اصلی بی‌ثباتی منطقه در آسیای جنوبی و مرکزی هستند که چشم‌انداز برنامه‌های توسعه‌ی اقتصادی مهم منطقه و همکاری‌های منطقه‌ای مانند پروژه‌ی تاپی، گذرگاه اقتصادی چین و پاکستان، و طرح‌های دیگر را تهدید می‌کنند. پاکستان باید سیاست خود در رابطه با پروژه‌ی طالبان را مورد تجدیدنظر قرار دهد.

یکشنبه
۱۲ ثور
۱۳۹۵
سال پنجم
شماره ۱۰۵۶

خبرنگار فارغی

هادی دریایی

ما کی لب داریم که خند بزنیم!

اول ماه می را به نام روز جهانی کارگر مسمما کرده‌اند. تاریخ بشر پُر از روزهای خاص است، مثلاً روز جهانی محیط زیست، روز جهانی شعر و کالای لوکس، روز جهانی مادر بی‌چاره که از شدت شستن و رُفتن در چهل‌سالگی کمردرد شده، روز جهانی معلم که بهترین خبر برای او بالا رفتن معاش ماهانه‌اش است و امثالهم... یکی از همین روزها، روز جهانی کارگر است. هر روزی، فلسفه‌ی خاص خودش را دارد.

اول ماه می را به این دلیل روز جهانی کارگر می‌نامند که در اول ماه می ۱۸۸۶، کارگران شیکاگوی آمریکا، علیه شرایط و ساعت‌های کاری روزانه اعتصاب کردند که در چهارمین روز اعتصاب‌شان با آتش پولیس مواجه شدند. کارگران خواهان کاهش ساعت کاری روزانه و تعدیل شرایط کاری بودند. از آن به‌بعد، اکثریت کشورها، اول ماه می را به یاد همان کارگران و گرمی‌داشت از نیروی کار خویش، تجلیل می‌کنند.

افغانستان فضل خدا کارگر بسیار دارد. اگر باورتان نمی‌شود بروید از کشورهای همسایه بپرسید. آن‌ها بهتر و بیشتر از ما در مورد کارگران افغانستان معلومات دارند. مثلاً اگر بخواهید بفهمید از دست کارگران افغانستان چه کارهایی ساخته‌اند؟ پاسخ این سوال را کشورهای همسایه بهتر از ما می‌دانند. البته کارگرانی که در کشورهای همسایه دارند پایتخت و بالاشهر آباد می‌کنند، کل کارگران افغانستان نیستند. در افغانستان نیز میلیون‌ها کارگر وجود دارند. به‌همین خاطر، شرم است اگر از روز کارگر تجلیل نکنیم.

ممکن از خود بپرسید که با این روز و حال خراب کارگران، چه‌گونه از روز جهانی کارگر تجلیل کنیم؟ در آن روز چه بگوییم؟ چه بدهیم و چه خواهیم شنید؟ زیاد سخت نیست. من یک پیشنهاد دارم و امیدوارم در بینی کسی عطر مرچ سبز نپاشد.

یک بخش کلان از کارگران ما برای یافتن نان رفته‌اند به کشورهای همسایه. در سنگ‌بری‌های ایران و کان‌کوله‌های پاکستان از سنگ نان می‌کشند. از دولت خواهش می‌کنیم یک هیأت حقیقت‌بر شکل بدهد و احساسات ما را در رابطه با روز جهانی کارگر به کشورهای همسایه ببرد و به کارگران‌مان نشان بدهد. البته در رأس این هیأت فاروق وردک را نگمارد، ایشان زیاد کار کرده، بس است. امرالله صالح را هم نگمارد، ایشان که رفت هردو دستش را پشت سرش مشت می‌کند و از کارگران می‌پرسد که مثلاً در این سنگ‌بری کار می‌کنی؟ چرا کار می‌کنی؟ کار را خوش داری؟ باقی هرکس را روان کرد، زیاد مشکل ندارد. این هیأت حقیقت‌بر که حقیقت ما را می‌برد به کشور همسایه، صرفاً در ایران حق دارد که از حکومت ایران تقاضای همکاری کند. مثلاً بخواهد که کارگران افغانستانی جان دارند، یک کمی‌مهربان باشید. خیر است که بیمه ندارند، ساعات کاری‌شان دو برابر کارگران ایرانی است، مزد کم می‌گیرند و از بینی بالاتر گفته نمی‌توانند؛ اما هنوز انسان‌اند و صاحب حکومتی که آن‌ها را از یاد نبرده‌اند.

بخش دیگر کارگران ما که در داخل کشور هستند و تقریباً همیشه بی‌کارند، برای آن‌ها چه‌طور جشن بگیریم؟ مگر می‌شود برای کارگری که کار ندارد، روز جهانی کارگر را تبریک گفت؟ در قدم اول نه، اما اگر کمی فکر کنیم، می‌بینیم هنوز یک راه وجود دارد که دل کارگران را شاد کنیم. همه می‌دانیم که کار در افغانستان موش گشته و حکومت پشک! موش‌ها همیشه از دست پشک‌ها فرار می‌کنند. این به این معناست که خدا تمام اموات کار را بیامرد! به این ساده‌گی‌ها یافت نمی‌شود. یعنی نه حکومت به فکر ایجاد شغل است و نه هم حامی سرمایه‌گذاران داخلی. سرمایه‌گذاران داخلی گفتیم، یک چیز یاد آمد و آن این‌که متأسفانه هرچه سرمایه‌دار در افغانستان است، بوی مافیا گرفته. پس توقع ایجاد شغل هم از سوی حکومت، هم از سوی سرمایه‌داران خصوصی، یک توقع بی‌جاست. با تمام این‌ها، حکومت می‌تواند یک قانون جدید بسازد. مثلاً قانون وضع کند که هر کارگر در افغانستان، اگر کاری یافت، روزانه هشت ساعت کار می‌کند و اگر کاری نیافت، روزانه فقط ۱۴ ساعت حق دارد بیکار باشد.

می‌دانم در دل خود می‌گویید این بی‌عقل را ببین! هم بی‌عقل شده هم بی‌وجدان. خُب شما بگویید چه کار باید بکنیم؟ بقیه‌ی دنیا اگر در روز جهانی کارگر خواهان تعدیل شرایط کار و کاهش ساعات کاری روزانه می‌شوند، یک کار به‌جا است، ما چه‌گونه از حکومت خویش بخواهیم که شرایط کار و ساعات کاری روزانه‌ی کارگران را تعدیل کند؟ ما که اصلاً کار نداریم، چه برسد به شرایط کاری.

پس چه کار کنیم که از کشورهای همسایه در تجلیل از روز جهانی کارگر پس‌نمانیم؟ می‌گویید کارگران افغانستانی در ایران و پاکستان در طول سال فقط یک روز می‌بیند که صاحب‌کار شان لیخند می‌زند. شاید آن روز، همین روز جهانی کارگر باشد. ما که همین روز را هم لیخند نمی‌زنیم. ما کی لب داریم که خند بزنیم!

راهی دیگر، فرا تر از منازعه

عمران راتب

یک: نزاع و نفرت در این سرزمین یک مسأله‌ی تازه نیست. تاریخ سیاسی این کشور مشحون است از منازعات سیاسی و اجتماعی. اما این منازعات همواره دارای شدت و ضعف بوده، یعنی گاهی به دلیل مسایل بزرگتر کشوری به صورت موقتی و آنی به حاشیه رانده شده و گاهی هم در مرکز مناسبات اجتماعی قرار گرفته، طوری که نقش تعیین‌کننده برای دیگر موضوعات سیاسی و اجتماعی کشور را داشته است. ظهور عینی و عمومی این منازعات اما همیشه نیازمند یک بزنگاه یا فرصتی بوده که در درون کشور از دیرباز سر بسته وجود دارد و هرگاه این بزنگاه در اختیار اهل منازعه قرار می‌گیرد، فرصت را غنیمت شمرده و برای عریان نمودن آن کوه یخی که فقط نوکش نمایان است، از آن استفاده می‌کنند و از بسا مسایل و موضوعات مستور و مسکوت دیگر پرده بر می‌گیرند. کشاکشی که امروزها بر سر میدان هوایی کابل صورت گرفته نیز فقط بیان‌گر همان بزنگاهی است که راه را برای مطرح نمودن بسیاری از مسایل کهنه و دیرینه باز نموده است. این کشاکش نمادی است از عقده‌های دیرینه و فرو بسته‌یی که به لطف زمامداران جاهل این سرزمین میان شهر و باور من نام گذاری این میدان هوایی به نام شخص خاصی که خود همیشه محل منازعه و جدل بوده، بیشتر از این که احترام و گرمای داشت یک جمع را نسبت به آن شخص بازتاب دهد، کارکرد سیاسی دارد و از رهگذر دست‌آویز ساختن آن شخص یا هر مورد دیگری، این کارکرد سیاسی عقده-منفعت را دوام‌دار می‌سازد. در سوی دیگر قضیه نیز همین داستان جریان دارد: نام گذاری میدان هوایی به نام شخص خاصی، علت ناراحتی آن‌ها و تنش‌های امروزی نیست، خود معلول یک وضعیت آشفته‌ی نزاع‌آمیز دیرینه است و صرفاً آن کینه‌ها و شکاف‌ها را از عمق به سطح آورده و عینی می‌سازد. از این رو من معتقدم که این تنش‌ها صرفاً نقطه‌ی انفجار آن خصومت‌ها و کینه‌هایی بوده که سال‌ها این مردم را از درون خرد می‌کرده و رنج می‌داده است.

همیشه محل منازعه و جدل بوده، بیشتر از این که احترام و گرمای داشت یک جمع را نسبت به آن شخص بازتاب دهد، کارکرد سیاسی دارد و از رهگذر دست‌آویز ساختن آن شخص یا هر مورد دیگری، این کارکرد سیاسی عقده-

نموده است. این کشاکش نمادی است از عقده‌های دیرینه و فرو بسته‌یی که به لطف زمامداران جاهل این سرزمین میان شهر و باور من نام گذاری این میدان هوایی به نام شخص خاصی که خود

منفعت را دوام‌دار می‌سازد. در سوی دیگر قضیه نیز همین داستان جریان دارد: نام گذاری میدان هوایی به نام شخص خاصی، علت ناراحتی آن‌ها و تنش‌های امروزی نیست، خود معلول یک وضعیت آشفته‌ی نزاع‌آمیز دیرینه است و صرفاً آن کینه‌ها و شکاف‌ها را از عمق به سطح آورده و عینی می‌سازد. از این رو من معتقدم که این تنش‌ها صرفاً نقطه‌ی انفجار آن خصومت‌ها و کینه‌هایی بوده که سال‌ها این مردم را از درون خرد می‌کرده و رنج می‌داده است.

دو: این یک واقعیت آشکار، اما بس اسفبار است که در این کشور تقریباً هیچ شخصیتی را نمی‌توان یافت که مورد پذیرش تمام مردم این سرزمین بوده و به نحوی آرمان و آمال مشترک و جمعی آن‌ها را در خود جمع داشته باشد. این کشور هنوز به یک روح جمعی دست نیافته و این شکافی است ویران‌گر و بنیاد برافکن. اما سرگذشت ناگوار دست‌کم چند دهه‌ی اخیر کشور این درس را هم باید به ما داده باشد که با بسط و گسترش این شکاف نمی‌توان به یک روح جمعی که تمام شهروندان این سرزمین بدون هیچ نوع احساس خودبرتربینی یا حقارت خود را در آن تعریف کنند، دست پیدا نمود. با نفرت نمی‌توان از جامعه نفرت‌زدایی کرد. نزاع بر سر نام میدان هوایی به دلیل انتساب آن به یک شخص قومی خاص، راهی برای فراتر رفتن از دید و نگاه قومی و استقرار یک بینش فراقومی در این کشور نیست، بلکه خود حکایت از دید و موضع قومی دیگری دارد. شاید نام این میدان هوایی همان نام سابقش بهتر از همه بوده، اما اگر می‌شد که آن را به نام کسی می‌کرد که همگی در انتساب خود به آن با دیگران رقابت می‌کرد، محض نمونه ابن سینا، مولانا، فارابی و یا حتا محمود طرزی، امان‌الله خان و دیگر کسانی که این گونه مورد نزاع نیستند، بدون شک که هیچ کس بر آن اشکال و اعتراضی نمی‌داشت. حالا اما این مسأله نیز آشکار است که اگر ما به خاطر وجود نام شخصی در اخیر نام میدان هوایی اعتراض و انتقاد داریم، در عوض کس و یا کسانی را منجیت بدیل ارائه خواهیم کرد که همانقدر مورد نزاع و نپذیرفتن دیگران است که حالا این میدان هوایی دچار آن شده است. این مطلب به خاطر دفاع از نام فعلی میدان هوایی نیست، بل یادواره و امیدی است در جهت این که اگر می‌خواهیم از این وضعیت شکننده و نابه‌سامان موجود رهایی پیدا نماییم، خلق این گونه منازعات راه این رهایی نیست. چشم‌ها را باید شست و با دید واقع‌بینانه دید که چگونه شد که ما به این جا رسیدیم و آیا وجود و استمرار این منازعات خود بانی و باعث این وضعیت خردکننده نبوده؟ به یقین آن وقت راه دیگری در پیش خواهیم گرفت و به امید یافتن این راه.

سه: و اما نقش دولت در این بین چیست؟ دولت مسئول حل منازعات اجتماعی از این دست است. اما چیزی که تا حال در قضایا دیده شده، دولت جز آتش‌بازی در معرکه و این که خود عملاً منبعی برای زایش و پرورش این گونه منازعات شده باشد، کاری در جهت حل مسأله نکرده است. جدالی که بارها و بارها بر سر نام «دانشگاه» و «پوهنتون» ایجاد گردیده، جدال‌های متعددی که به خاطر نام گذاری جاده‌ها، تابلوها و بعضاً محافل و برنامه‌های فرهنگی خلق و تنش‌ساز شده و هر بار سبب گردیده که کشور تا دروازه‌های یک جنگ تمام‌عیار قومی پیش برود، ناشی از ضعف و بطالت همه‌جانبه‌ی دولت است. باری حتا اگر بپذیریم که دولت در خلق این منازعات نقشی نداشته، پیشی نگرفتن در خاموش ساختن آن‌ها نیز می‌تواند نهایت کم‌کاری و ناکارآمدی دولت را به نمایش بگذارد و این مسأله‌ی است مهم و جدی. انتظار ملت این است که وقتی به امید رهایی از چنگال اختاپوس منازعات قومی به یک شخص منجیت رییس‌جمهور و به عده‌ی دیگر به‌عنوان مسئولین سرنوشت سیاسی-اجتماعی کشور رأی می‌دهند و اعتماد می‌کنند، این رأی و اعتماد و امید فراتر رفتن از نزاع‌های قومی آن‌ها در جهت گسترده شدن شکاف‌ها و فربه شدن منازعات قومی استفاده نشود. عجلتاً راهش این است که مطالبات قومی در این کشور باید قانون‌مند گردند. تمام اقوام این سرزمین به‌دور از هرگونه عشق و نفرت و بی‌هیچ احساس خودبرتربینی و یا حقارت، در چارچوب قانون اساسی کشور و منافع جمعی عمل نمایند. هیچ راه‌کار دیگری در شرایط فعلی این تنش‌های فزاینده را خاموش نمی‌تواند ساخت. زمینه را جهت فراهم ساختن این مهم قبل از همه اما، مسئولیتی است که بر دوش دولت قرار دارد. دولت نباید دست به اقدامات ناشایسته‌ی بزند که شهروندان هم‌سرنوشت این کشور را در برابر هم قرار بدهد، بلکه باید عملاً پا پیش گذارده و در خاموش ساختن غایله سهم بگیرد. فراموش نکنیم که وقتی مهار از دست رفت و آتش غایله خواب آرام را بر همگان حرام ساخت، هیچ جمعی را نمی‌توان به‌تنهایی مسئول آن دانست، جز دولت.

چهارک

سخن سخیاد هاتف

فرصت بزرگی

دکتر محمد اشرف غنی احمدزی، رئیس‌جمهور افغانستان، در مقطع خوبی رئیس‌جمهور شد. این سخن عجیب می‌نماید؛ چرا که در هنگام به قدرت رسیدن او وضع امنیتی کشور خراب شده بود، میراث سنگینی از فساد و ناکارآمدی دولت پیشین برای او به جا مانده بود و دولت از پشتی‌بانی نیروهای بین‌المللی بهره‌ی بسیار کمتری داشت. با وجود این، این که می‌گویم او در مقطع خوبی رئیس‌جمهور شد به خاطر این است که او از نقشی که خودش می‌توانست در مقام رئیس‌جمهور برای رهبری کشور بازی کند تصویر دل‌انگیزی به ما داده بود. او منتقد حکومت حامد کرزی بود و به خاطر پیشینه‌ی حرفه‌ای خود به عنوان یک تکنوکرات جهان‌دیده و با تجربه از آن چه در کشور می‌گذشت ناراحت بود. ما هم همان چیزی را که او می‌گفت باور کرده بودیم. فکر می‌کردیم که وقتی که اشرف غنی می‌گوید اقتصاد کشور را به سامان می‌کند، می‌داند که چه می‌گوید و توانایی این کار در او هست. فکر می‌کردیم که وقتی او برای توسعه‌ی اجتماعی و سیاسی و بهبود بخشیدن به وضع امنیتی از برنامه‌های علمی کارآمد سخن می‌گوید، از برنامه‌ی سخن می‌گوید که مردم افغانستان با آن آشنا باشند و در سایه‌ی حکومت او با آن آشنا خواهند شد. به عبارتی دیگر، گمان ما این بود که ترمیم کردن کشتی لوق شده و پسرورخ و سنگین‌بار و جهت‌گم کرده‌ی کشور اشرف غنی را به بهترین نام و بزرگ‌ترین دولتمرد افغانستان در تاریخ این کشور تبدیل خواهد کرد.

این «فرصت بزرگی» در اختیار رئیس‌جمهور بود؛ چون برای نخستین‌بار در تاریخ افغانستان قدرت حکومتی به دست کسی می‌افتاد که درس خوانده بود، تجربه‌ی کار مفصل با نهادهای بین‌المللی و کشورهای تشنه‌ی توسعه داشت و احتمالاً بهتر از هر کس دیگری می‌توانست از زاویه‌ی دید یک مشکل‌شناس حرفه‌ای به قضایای افغانستان نظر کند. اما اشرف غنی این فرصت را ضایع کرد. او فرصت بزرگی در سطح کشور و در دامنه‌ی تاریخ مملکت را در پای بزرگی در میان رادیکال‌های قوم‌گرای یک قبیله فدا کرد. تصویر کوچک را بر تصویر بزرگ ترجیح داد و در زمانه‌ی که همه‌ی اقوام و شهروندان افغانستان انتظار داشتند او بهتر از تاجران عصبیت قبیله‌ای عمل کند، خود قطبی استوار برای فرهنگ قبیله‌ای شد.

با همه‌ی این‌ها، فرصت بزرگی برای اشرف غنی هنوز مانده است. اگر او واقعاً از این پس با تروریست‌های طالب و غیر طالب و با رادیکال‌های قبیله‌گرا در جامعه و در رده‌های قدرت دولتی برخوردی سزوار کند (یعنی به جای سر جنباندن با آنان در برابرشان بایستد)، مردم افغانستان دوباره به او اعتماد خواهند کرد. او می‌تواند رئیس‌جمهوری خوشنام و مشکل‌گشا در تاریخ سرشار از بد حکومت کردن حاکمان در ملک ما شود.

بر اساس گزارش‌ها، عملیات نظامی جاری پاکستان علیه گروه‌های شبه‌نظامی مستقر در مناطق قبیله‌ای این کشور بدون در نظر گرفتن تمایز صورت گرفته است. با این حال، شواهد نشان دادند که پاکستان همچنان برای گروه‌های مختلف شبه‌نظامی پناهگاه فراهم آورده و این گروه‌ها، به‌ویژه شبکه‌ی حقانی را تشویق می‌کنند. شبکه‌ی حقانی مسئول بمب‌گذاری‌یی بود که یک هفته قبل کابل را لرزاند و علاوه بر آن، این گروه نقش کلیدی در حل بحران رهبری میان طالبان افغان بازی کرده است که پس از مرگ ملا عمر بدتر شده بود. می‌توان گفت که پیروزی‌های نظامی اخیر طالبان در سراسر افغانستان، احتمالاً نتیجه‌ی این اتحاد تازه بوده است.

طالبان افغان در خاک پاکستان تأییدی بر این امر است که اسلام‌آباد روابط نزدیکی با این گروه برقرار کرده است. حمایت مستمر پاکستان از این گروه‌ها، تا حد زیادی با حضور هند در افغانستان رابطه دارد. اسلام‌آباد نگران نفوذ دهلی‌نو در افغانستان است و تا زمانی که این ترس وجود دارد، به احتمال زیاد، سیاست این کشور برای حمایت از گروه‌های شبه‌نظامی تغییر نخواهد کرد.

با این وجود، تمام این مسایل بدان معنا نیستند که پاکستان علاقه‌ی به صلح یا ثبات در افغانستان ندارد. در درازمدت، ثبات خود پاکستان و رونق اقتصادی این کشور، به شکل مستقیم با صلح در افغانستان گره خورده است. اسلام‌آباد، طالبان افغان و دیگر گروه‌ها را برای مذاکرات صلح تحت فشار قرار داده است اما این فشار بیشتر به شکل درخواست بوده است تا اجبار. می‌توان چنین گفت که اسلام‌آباد تمایلی ندارد این گروه‌ها را تا سطحی تحت فشار بگذارد که آن‌ها از رهبران پاکستان بیگانه شوند.

از سوی دیگر، دولتی ضعیف و چندپارچه در کابل، همراه با نیروی نظامی ضعیف که از آموزش مناسب و تجهیزات کافی برخوردار نیست، این مشکل را چندبرابر کرده است. برای پیروزی فرایند صلح یا هرگونه اقدام نظامی برای پیروزی در نبرد سخت در میدان‌های جنگ علیه طالبان افغان، اتحاد داخلی امر ضروری است.

به نظر می‌آید که غنی به سیاست رئیس‌جمهور سابق افغانستان، حامد کرزی، روی آورده و سیاست او در سرزنش پاکستان برای عدم انجام اقدامات کافی برای مقابله با نفوذ مرزی را در پیش گرفته است. این تغییر سیاست می‌تواند برای غنی دوستانی در پارلمان افغانستان به‌همراه داشته باشد، اما امکان ندارد که شورش روزافزون طالبان را کاهش دهد. این تحولات ناخوشایند، نه تنها انعکاس‌دهنده‌ی شکست یک کشور هستند، بلکه شکست امنیتی تمام منطقه را نشان می‌دهند.

چرا استراتژی جدید اشرف غنی ناکارآمد است؟

رویکرد جدید اشرف غنی به او کمک نخواهد کرد تا برنده‌ی مبارزه‌ی طولانی افغانستان در برابر طالبان باشد

دیپلمات/عمیر جمال

ترجمه: معصومه عرفانی

آن‌ها ساکن پاکستان است. بر اساس گزارش‌ها، عملیات نظامی جاری پاکستان علیه گروه‌های شبه‌نظامی مستقر در مناطق قبیله‌ای این کشور بدون در نظر گرفتن تمایز صورت گرفته است. با این حال، شواهد نشان دادند که پاکستان همچنان برای گروه‌های مختلف شبه‌نظامی پناهگاه فراهم آورده و این گروه‌ها، به‌ویژه شبکه‌ی حقانی را تشویق می‌کنند. شبکه‌ی حقانی مسئول بمب‌گذاری‌یی بود که یک هفته قبل کابل را لرزاند و علاوه بر آن، این گروه نقش کلیدی در حل بحران رهبری میان طالبان افغان بازی کرده است که پس از مرگ ملا عمر بدتر شده بود. می‌توان گفت که پیروزی‌های نظامی اخیر طالبان در سراسر افغانستان، احتمالاً نتیجه‌ی این اتحاد تازه بوده است.

ایالات متحده اخیراً بی‌انگیزگی را منتشر کرده است مبنی بر این که گروه‌هایی مانند شبکه‌ی حقانی و طالبان افغان به انجام عملیات از خاک پاکستان ادامه می‌دهند. وزارت امور خارجه‌ی ایالات متحده گفته است: «ما همواره نگرانی‌های خود را با مقامات ارشد دولت پاکستان در رابطه با مدارای دایمی آن‌ها با گروه‌های طالبان افغان مانند شبکه‌ی حقانی که از خاک پاکستان اقدام می‌کنند، بیان کرده‌ایم.»

آرشیو امنیت ملی دانشگاه جورج واشنگتن به‌تازگی تعدادی از اسناد طبقه‌بندی‌نشده را به انتشار رسانده که ادعا می‌کند بخش زیادی از بودجه‌ی شبکه‌ی حقانی از رهبری طالبان افغان که در پاکستان مستقر است تأمین می‌شود. یک شبکه‌ی تلویزیونی اشاره کرده است که «بخش عمده‌ی بودجه‌ی شبکه‌ی حقانی را رهبری طالبان مستقر در کوئته‌ی پاکستان تأمین می‌کند.»

در حالی که کابل عزادار مرگ کشته‌شدگان حمله‌ی هفته‌ی گذشته است، اسلام‌آباد از یک هیأت نمایندگی طالبان افغان میزبانی می‌کند. ظاهراً این هیأت برای بحث در رابطه با راهی یکی از فرماندهان ارشد طالبان به اسلام‌آباد رفته است. حضور

در تاریخ ۲۵ مارچ، رئیس‌جمهور افغانستان اشرف غنی، در طی یک سخنرانی پاکستان را به شدت متهم کرد که به شبه‌نظامیانی که کشورش را هدف قرار داده‌اند پناه داده است. یک هفته پیش از سخنرانی غنی، حمله‌ی انتحاری در کابل، منجر به کشته‌شدن دست‌کم ۶۴ نفر و زخمی‌شدن صدها نفر شد.

سخنرانی غنی در زمانی انجام می‌شود که روند صلح افغانستان در وضعیت بسیار پیچیده قرار دارد. ظاهراً این روند صلح که توسط پاکستان، افغانستان، ایالات متحده و چین در قالب گروه همکاری‌های چهارجانبه هدایت می‌شود به بن‌بست رسیده است. غنی خواستار اقدام علیه رهبری طالبان شده است که باور عمومی بر این است که در پاکستان حضور دارد. او در ادامه گفت که کشورش انتظار ندارد پاکستان طالبان را بر سر میز مذاکرات بیاورد. دو عامل عمده وجود دارد که می‌تواند بر این تصمیم سیاسی جسورانه‌ی غنی تأثیر گذاشته باشد.

نخست، وخیم‌تر شدن وضعیت امنیتی در افغانستان که با بمب‌گذاری‌های بی‌امان طالبان تشدید شده است، جایگاه سیاسی غنی در کشور را تضعیف کرده است. غنی در داخل کشور، با فشارهای فزاینده از سوی احزاب مختلف و حتا تعدادی از طرفداران سابق خود در وضعیت بسیار مخاطره‌آمیز قرار گرفته است و او نمی‌تواند بیش از این منتظر مذاکرات صلح بماند که تاکنون هیچ نتیجه‌ی به‌همراه نداشته است. سیاست غنی در رابطه با درخواست کمک از پاکستان تأثیری نداشته است. اسلام‌آباد نتوانسته است تا از «نفوذ» خود بر طالبان افغان که بسیار از آن سخن می‌رود استفاده کند.

دوم، شواهدی روزافزون نشان می‌دهد که اسلام‌آباد هنوز سیاست خود در تمایز گذاشتن میان گروه‌های شبه‌نظامی مختلف را کنار نگذاشته است. چند ماه قبل، مشاور امور خارجه‌ی پاکستان، سرتاج عزیز، به روشنی تأیید کرده است پاکستان هنوز تأثیر عمده‌ی بر طالبان افغان دارد و رهبر جدید

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months 120\$ USD

Annual 200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی

۵۰۰۰ افغانی

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی

۴۰۰۰ افغانی

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

zaki.daryabi2@gmail.com

jawad.najee@gmail.com

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
سردبیر: جواد ناجی
دبیر خبر: عصمت الله سروش
گزارشگران: راحله رسیل، الیاس نواندیش
ویراستار: عمران راتب
صفحه آرا: هادی دریابی
بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲

صدها طفل بی همراه از مرزهای آلمان اخراج شدند

اطلاعات روز: در سه ماه اول سال جاری بیش از ۳۰۰ پناهجوی خردسال که بدون همراه بودند، از مرزهای آلمان بیرون فرستاده شده‌اند. بیش از نیمی از این افراد اتباع افغانستان می‌باشند. این اقدام با انتقاد تند حزب سبز آلمان روبه‌رو شده است.

به نقل از دویچه وله، تا اخیر ماه مارچ سال ۲۰۱۶ در مجموع ۳۰۹ طفل و نوجوان که از این میان ۲۸۰ تن آنان را افراد بدون همراه تشکیل می‌داد، به مرز میان آلمان و اتریش رسیده بودند. اخراج این افراد زیر سن پس از آن صورت گرفت که وزیر داخله آلمان در پاسخ به سوال گروه پارلمانی سبزها گفته بود، در «پاساو اعمال فشارهای تازه» را در نظر گرفته است. شهر پاساو در ایالت بایرن و در مرز با اتریش موقعیت دارد. این اولین شهری است که پناهجویان پس از عبور از خاک اتریش به آن می‌رسند.

بیشتر اخراج شدگان اتباع افغانستان هستند بر بنیاد گزارش‌های نشر شده ۱۶۰ تن این افراد که بیش از نیمی از آنان را تشکیل می‌دهد، شهروندان افغانستان هستند. در میان این

برگشت‌داده‌شدگان ۴۶ تن سوری، ۳۰ عراقی، ۱۷ مراکشی، ۱۲ پاکستانی و ۷ الجزایری بودند. دلیل جلوگیری از ورود این افراد به آلمان، نبود شرایط لازم نظر به قوانین مرزی حوزه‌ی شینگن بیان شده است. وزارت داخله‌ی فدرال نیز گفته است، بر بنیاد قوانین موجود آنان نمی‌توانند شرایط را برای حفاظت از آن مهاجران فراهم کنند. این اقدام وزارت داخله‌ی فدرال انتقادات تند حزب سبزهای آلمان را به همراه داشته است. لویزی ام‌تسبرگ، سخن‌گوی سیاست پناهندگی گروه پارلمانی حزب سبزهای آلمان گفته است: «پولیس فدرال آلمان صلاحیت و مسئولیت دفاتر رفاه کودکان را نایده گرفته است، در حالی که رفاه کودکان در مرزها باید در نظر گرفته شود.» ام‌تسبرگ همچنان گفته است: «نوجوانان در بیشتر موارد نمی‌توانند مورد حفاظت قرار بگیرند و به همین دلیل نمی‌توانند فرصت برای تقاضای پناهندگی به‌دست آورند.» او افزوده در واقع این افراد کسانی هستند که باید از چنین امتیازی برخوردار شوند. بنابراین آن‌ها نیاز به پشتیبانی و حمایت دارند.

تصرف پارلمان عراق؛

اعلام وضعیت اضطراری در بغداد

اطلاعات روز: صدها نفر از معترضان دولت عراق با سردادن شعارهایی علیه دولت وارد ساختمان پارلمان این کشور شدند. همزمان در پی یورش معترضان به منطقه سبز، نخست‌وزیر عراق وضعیت اضطراری اعلام کرد.

به نقل از رادیو زمانه، اکثر معترضان از طرفداران مقتدا صدر، روحانی پرنفوذ شیعه به‌شمار می‌آیند. آن‌ها پس از شکستن گیت‌های ورودی به «منطقه‌ی سبز» بغداد، مجلس این کشور را نیز به تصرف خود در آوردند.

منطقه‌ی سبز بغداد، منطقه‌ی است که وزارتخانه‌ها، مراکز دولتی، پارلمان و سفارتخانه‌ها در آن واقع شده و تدابیر شدید امنیتی در آن رعایت می‌شود.

به گزارش رویترز، معترضان با تجمع در پارلمان و همچنین پل رودخانه‌ی دجله و با سردادن شعار «ترسوها فرار می‌کنند» آشکارا به نمایندگان پارلمان عراق تاختند.

معترضان خواستار رای مثبت نمایندگان پارلمان به کابینه‌ی جدید این کشور هستند، کابینه‌ی که

به توصیه‌ی مقتدا صدر باید از اعضای تکنوکرات و فاقد وابستگی‌های حزبی و قومی تشکیل شود. در ویدیوهایی که از تصرف پارلمان عراق منتشر شده است معترضان شعارهایی در حمایت از مقتدا صدر و انحلال دولت سر می‌دهند.

مقتدا صدر همچنین خواستار تغییر دست‌کم ۱۴ عضو کابینه‌ی ۱۶ نفره‌ی دولت فعلی عراق شده است. این مسأله مخالفت حیدر عبادی، نخست‌وزیر عراق را نیز برانگیخته است.

نمایندگان پارلمان عراق نیز در روزهای اخیر با تشکیل این کابینه مخالفت کردند و حتی پارلمان عراق موفق به تشکیل جلسه دربار‌ه‌ی کابینه‌ی جدید نشد.

کابینه‌ی فعلی دولت حیدر عبادی در عراق بر مبنای قومیت و نژاد تشکیل شده و به‌زعم بسیاری فاقد اعضای سیاستمدار و تکنوکرات است.

در هفته‌های اخیر نیز طرفداران مقتدا صدر چندین و چند تظاهرات علیه دولت ترتیب داده و خواسته‌های خود را به‌طور علنی اعلام کرده بودند.

چین به ناو هواپیمابر امریکا اجازه‌ی ورود به بندر هنگ کنگ را نداد

اطلاعات روز: وزارت امور خارجه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا می‌گوید که چین به یک ناو هواپیمابر امریکا اجازه‌ی ورود نداد است وارد بندر هنگ کنگ شود.

به نقل از بی‌بی‌سی، روز جمعه از ورود ناو هواپیمابر هسته‌ای (یو اس اس جان سی استنیس) و کشتی‌هایی که آن را اسکورت می‌کردند جلوگیری شد.

ایالات متحده می‌گوید انتظار دارد سفر کشتی دیگر امریکا به نام (یو اس اس بلو ریج) به این بندر بدون ممانعت انجام شود.

مناقشه بر سر حضور نظامی چین در دریای چین جنوبی بر روابط بین امریکا و چین در سال‌های اخیر سایه افکنده است.

بیل اوربان، سخنگوی وزارت دفاع (پنتاگون) به خبرنگاری رویترز گفته است که درخواست برای سفر این کشتی با وجود «سابقه‌ی طولانی سفرهای موفق آن به بندر هنگ‌کنگ» اخیراً رد شده است.

هنوز به‌صورت رسمی هیچ دلیلی برای رد اجازه‌ی ورود این ناو هواپیمابر به بندر هنگ‌کنگ ارائه نشده است.

این کشتی طی چند ماه اخیر مشغول سفر در منطقه‌ی غربی اقیانوس آرام بوده است. در اوایل این ماه، وزیر دفاع امریکا، اشتون کارتر به هنگام حضور در یو اس اس جان سی استنیس حمایت خود از متحدان در منطقه را اعلام کرد.

او گفت: «چیزی که جدید است حضور یک ناو امریکایی در این منطقه نیست، بلکه مسأله‌ی جدید فضای تنش‌آلود موجود است که ما می‌خواهیم آن را کاهش بدهیم.»

در اوایل این ماه امریکا و فلپپین در مورد انجام گشت‌های مشترک در دریای جنوبی چین توافق کردند. چین که ادعا می‌کند این دریا متعلق به این کشور است به‌طور فزاینده از خود قاطعیت نشان می‌دهد.

حامیان دولت ایران با پیروزی در دور دوم انتخابات اکثریت نسبی مجلس را به‌دست آوردند

اطلاعات روز: با اعلام نتایج شمارش آرای دور دوم انتخابات مجلس شورای اسلامی در تمام حوزه‌های انتخابیه‌ی ایران، تکلیف ۲۸۹ کرسی مجلس این کشور روشن شده است. بنابراین نتایج نامزدهای مورد حمایت اصلاح‌طلبان و طرفداران دولت، «لیست امید» اکثریت نسبی در مجلس را به‌دست آورده‌اند.

به نقل از بی‌بی‌سی، محمدرضا عارف، سرلیست فهرست امید گفته است که در مجلس دهم «فراکسیون امید» تشکیل خواهد شد.

در دور دوم انتخابات برای تعیین ۶۸ کرسی رای گیری شد. حسین علی امیری، سخن‌گوی وزارت داخله/کشور ایران اعلام کرده است که نرخ مشارکت در مرحله‌ی دوم ۵۹ درصد بوده است.

بنا بر نتایج رسمی که ایسنا به نقل از وزارت داخله منتشر کرده است در دور دوم ۴۰ کرسی مجلس به «لیست امید» رسیده است. بنا بر این نتایج رسمی ۱۷ کرسی هم به نامزدهایی رسیده که مورد حمایت «ائتلاف اصولگرایان» بودند.

۱۰ نفر از کسانی که در دور دوم به مجلس راه یافته‌اند در هیچ یک از دو لیست «امید» یا «ائتلاف اصولگرایان» نبوده‌اند. یکی از نمایندگان منتخب مرحله‌ی دوم هم در لیست امید بوده و هم در ائتلاف اصولگرایان.

این نتایج باید به تأیید شورای نگهبان برسد. با در نظر گرفتن نتایج دور دوم (بدون احتساب مینو خالقی از اصفهان) ۱۷ زن به مجلس ایران راه یافته‌اند، که رکوردی بی‌سابقه در مجلس شورای اسلامی این کشور است.

در میان ۲۲۱ کرسی که تکلیف‌شان در دور اول انتخابات روشن شد، نامزدهای پیروز «لیست امید» بیشتر از نامزدهای «ائتلاف اصولگرایان» بودند. اگر نتایج دور دوم تأیید شود اکثریت نسبی مجلس شورای اسلامی (حدود ۴۱ درصد) به نامزدهای «لیست امید» می‌رسد، البته آن‌ها اکثریت مطلق (نصفه به اضافه‌ی یک) مجلس را ندارند.

حدود ۲۷ درصد کرسی‌ها هم به نامزدهای لیست «ائتلاف اصولگرایان» رسیده که با محوریت غلام‌علی حداد عادل تشکیل شده بود.

به این ترتیب در مجلس دهم شورای اسلامی ایران نقش تعیین‌کننده‌ی به نمایندگان منتخبی می‌رسد که در هیچ یک از دو لیست ائتلاف اصولگرایان و یا امید نبوده‌اند، آن‌ها حدود یک سوم کرسی‌ها را گرفته‌اند. البته نبودن این افراد در لیست امید یا اصولگرایان به معنای آن نیست که آن‌ها به اصلاح‌طلبان یا اصولگرایان گرایش نداشته باشند.

دور دوم انتخابات مجلس شورای اسلامی ایران روز جمعه برگزار شد. در این مرحله از رای‌گیری، نمایندگان حوزه‌هایی انتخاب می‌شوند که نامزدهای شرکت‌کننده در آن‌ها در دور اول به حد نصاب آرا دست نیافتند.

داعش مسئولیت حمله‌ی مرگبار به زائران شیعه در بغداد را پذیرفته است

اطلاعات روز: گروه داعش با انتشار بیانیه‌ی مسئولیت حمله‌ی مرگبار به زائران شیعه در بغداد را پذیرفته است. به گفته‌ی مقامات امنیتی و پولیس عراق، در پی این انفجار دست‌کم ۲۱ تن جان خود را از دست دادند و ۴۲ تن نیز زخمی شده‌اند.

خبرگزاری آسوشیتدپرس به نقل از برخی منابع امنیتی و پولیس محلی عراق خبر داد که بمب در یک موتر و در مسیر راهپیمایی زائران شیعه به سمت مقبره‌ی موسی کاظم از امامان شیعیان منفجر شده است.

محل انفجار بمب منطقه‌ی «نهران» در شمال بغداد اعلام شده است.

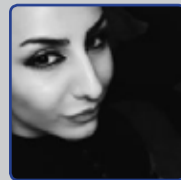
پولیس محلی عراق می‌گوید هدف این حمله زائرانی بودند که با پای پیاده برای شرکت در مراسم سالگرد امام موسی کاظم، هفتمین امام شیعیان، عازم کاظمین بودند.

در سال‌های گذشته نیز راهپیمایی شیعیان در بغداد هدف حملاتی از این قبیل قرار گرفته بود.

با این حال برخی دیگر از مقام‌های امنیتی عراق عنوان کردند که هدف این بمب‌گذاری نه زائران بلکه بازار موجود در منطقه‌ی نهران بوده است.

برخی از منابع امنیتی عراق نیز گفته‌اند که موتر بمب‌گذاری شده در یک حمله‌ی انتحاری منفجر شده است.

بیش از ۴۰ غیر نظامی تنها در یک ماه گذشته در حملات انتحاری در بغداد کشته شدند.

Bahar Sohaili

طالب پدیده‌ی جدیدی‌ست یا ارگ در پی ترور صدای مردم!

امیدوارم این نوشته را هرچند نمی‌شد واضح‌تر از این نوشت جدی بگیرید و برای بازگشت سربازان صالح رسانه به خط مقدم اطلاع‌رسانی کنید تا ارزشی به‌نام آزادی بیان را در حکومت وحدت ملی دفن نکنیم.

طالبان سال‌هاست در افغانستان با همکاری و پشتی‌بانی گروه‌های داخلی و خارجی می‌جنگند اما راهکار حذف صدای خبرنگاران و فعالان سیاسی شیوه‌ی جدید طالبان نه بلکه حکومت افغانستان است!

سیستمی دیکتاتور که برای مزدور ماندن و خاموش ساختن صدا، طلوع را نشانه گرفت، سعیدی را ترور کرد و با فشار مهره‌های مردمی و رسواگر علیه خود را چون یمایا سیواوش، شکیلا ابراهیم‌خیل و ده‌ها جوان وطن‌پرست و شجاع را برای حفظ منافع و سیاست‌های چندپهلوی به‌خاطر در امان ماندن از شورش مردمی حذف نمود. حتا دیده شد که افرادی منتقدی چون مرتضوی را به حلقه‌ی قدرت و ترور جذب کرد.

حکومت افغانستان برای رفع این اتهام باید خواستار برگشت مهره‌های درخشان رسانه با حفظ امنیت جان آن‌ها در برابر دشمنان آزادی بیان شود در غیر آن خودش کوره‌ی حذف و دیکتاتوری خواهد بود که تاریخ رسانه و آزادی در افغانستان به ذهن ثبت خواهد کرد تا بعدها مورد پیگرد قرار گیرد.

حالا اگر حکومت ادعا دارد که قادر به حفظ خبرنگاران و شهروندان، حد اقل در کابل هم نیست بهتر است با افتخار قدرت را ترک و به برگزیده‌ی مناسب بسپارد.

باور من این است که مردم افغانستان بیش از سیاسیون سیاست می‌دانند پس بهتر است به چشم یکدیگر خاک نیرنگ و فریب نمالیم! ما شاید حکومت حاصل تقلب را به‌خاطر مصلحت ملی پذیرفتیم اما دیکتاتوری و ترور مردم را توسط حکومت نمی‌پذیریم. رییس‌جمهور دیکتاتور جایش در کابل نیست!

Zahra Yagana

«معیار برای دادخواهی‌ها و مورد حمایت قرار گرفتن فقط مرگ است و مردن»، این حرفی بود که دو سال قبل یکی از دوستانم می‌گفت. آن خانم شوهرش کشته شده بود و از طرف

خانواده‌ی شوهر بی‌نهایت در رنج و عذاب بود، مخصوصاً که اطفال او را برای کار شاقه می‌فرستادند و به خود او هم اجازه‌ی سرپرستی و کار بیرون از خانه داده نمی‌شد و به‌خاطر این‌که اجازه داده بودند با فرزندان‌اش زندگی کند از هیچ ظلم علیه او و فرزندان‌اش دریغ نمی‌کردند. یادم هست که با هم به یک نهاد حقوقی رفتیم تا شکایت کند، شاید تغییری در زندگی او و فرزندان‌اش به‌وجود آید، ولی مسئولین آن نهاد گفتند مشکل شما زیاد جدی نیست و ما نمی‌توانیم شما را حمایت کنیم. لت‌وکوب و کار طفل مسأله‌ی نیست که بتوانیم دادخواهی کنیم هنوز که کسی شکنجه و یا کشته نشده. این‌جا بود که دوستم همان جمله‌ی بالا را گفت.

حالا بیشتر از گذشته به حرف او یقین دارم. باید فرخنده‌ها کشته شوند، خاطره از پدرش حامله باشد، گلوی تبسم بریده شود، الیاس دار زده شود، اباسین‌ها اختطاف و کشته شوند و ستایش‌ها بمیرند. خلاصه باید یک نفر کشته شود تا ما برویم داد بزنیم و فریاد کنیم. باوجودی که برای اجرای عدالت نیاز است تا صدا بلند کنیم و متحد باشیم. ولی تا کی؟ چرا همیشه منتظر این هستیم تا کسی کشته شود و جنایتی رخ دهد تا ما فریاد کنیم و دادخواهی، به‌نظرم که هدف اصلی دادخواهی تغییر شرایط است نه تنها مجازات مجرمین.

ای کاش یاد بگیریم در کنار دادخواهی برای اجرای عدالت متحد شویم و برای شناسایی علت‌های این همه جنایت، اقداماتی قبل از رخ دادن حوادث دلخراش روی دست بگیریم. کسانی که می‌آیند روی مشکلات بحث می‌کنند را حمایت کنیم و با آن‌ها هم‌صدا شویم. باید برای جلوگیری حوادث راه بجویم و صدا بلند کنیم. اباسین چند ماه در بند بوده و امروز برای او دادخواهی می‌کنیم. مانند الیاس صدها طفل است که کودکان کار هستند و از آن‌ها سوءاستفاده‌ها می‌شود. هزاران دختر قربانی مانند ستایش سرنوشت شوم در انتظار آن‌هاست. بیایید کاری کنیم، راهی پیدا کنیم تا این آمار و ارقام بالا نرود.

راستی چرا قضیه‌ی دختر ۴ ساله‌ی که در هرات مورد تجاوز قرار گرفته آن قدر جدی برایش دادخواهی نمی‌شود؟ آها راستی او هنوز زنده است.....

راستی تا به‌حال به اباسین‌ها، ستایش‌ها و الیاس‌هایی که در خانواده و اطراف ما زندگی می‌کنند و هنوز زنده هستند، فکر کردیم؟ برای این‌که این‌ها هم‌سرنوشت با الیاس و اباسین و ستایش نشوند، راه‌حلی وجود دارد؟ یا این‌که نه فکر می‌کنیم چنین سرنوشتی دامن گیر ما و فرزندان ما نخواهد شد؟

بایرن ۱-۱ گلادباخ؛

جشن قهرمانی به تعویق افتاد

بایرن مونیخ با تساوی ۱-۱ مقابل مونسن گلادباخ نتوانست در این هفته عنوان قهرمانی خود را جشن بگیرد.

بایرن مونیخ برای قطعی کردن عنوان قهرمانی خود در رقابت‌های بوندس لیگا در آلیانز آرنا به مصاف گلادباخ رفت. بازی مطابق انتظار با برتری شاگردان گواردیولا آغاز شد و آن‌ها خیلی زود توانستند دروازه حریف خود را باز کنند. در دقیقه ۶ کرنر ارسالی کیمیچ به زیبایی به توماس مولر درون محوطه جریمه رسید تا این مهاجم آلمانی با ضربه خود خیلی زود تیمش را از حریف سخت‌کوش خود پیش‌بیندازد.

پس از این گول مونیخی‌ها که به خواسته خود رسیده بودند ترجیح دادند ادامه نیمه اول را با حفظ توپ تحت کنترل و اختیار خود داشته باشند. بازیکنان مونسن گلادباخ نیز که در مالکیت توپ ناکام بودند هیچ‌گاه نتوانستند خطر جدی را روی دروازه بایرنی‌ها پایه‌ریزی کنند. در دقیقه ۳۱ کینگزلی کومان، هافبک فرانسوی بایرن مونیخ، در موقعیت ایده‌آل برای شوت زنی قرار گرفت اما مدافعان گلادباخ در آخرین لحظات موفق شدند توپ او را با تکللی زیبا دفع کنند.

در ادامه اتفاق خاصی رخ نداد تا نیمه اول را با حفظ توپ تحت کنترل و اختیار خود داشته باشند. بازیکنان مونسن گلادباخ نیز که در مالکیت توپ ناکام بودند هیچ‌گاه نتوانستند خطر جدی را روی دروازه بایرنی‌ها پایه‌ریزی کنند. در دقیقه ۳۱ کینگزلی کومان، هافبک فرانسوی بایرن مونیخ، در موقعیت ایده‌آل برای شوت زنی قرار گرفت اما مدافعان گلادباخ در آخرین لحظات موفق شدند توپ او را با تکللی زیبا دفع کنند.

در ادامه اتفاق خاصی رخ نداد تا نیمه اول را با حفظ توپ تحت کنترل و اختیار خود داشته باشند. بازیکنان مونسن گلادباخ نیز که در مالکیت توپ ناکام بودند هیچ‌گاه نتوانستند خطر جدی را روی دروازه بایرنی‌ها پایه‌ریزی کنند. در دقیقه ۳۱ کینگزلی کومان، هافبک فرانسوی بایرن مونیخ، در موقعیت ایده‌آل برای شوت زنی قرار گرفت اما مدافعان گلادباخ در آخرین لحظات موفق شدند توپ او را با تکللی زیبا دفع کنند.

سوسیداد ۱-۰ رئال مادرید؛

امیدهای قهرمانی زنده ماند

دیدار تیم‌های سوسیداد و رئال مادرید با برتری ۱-۰ رئال خاتمه یافت تا تک گول دقایق پایانی گرت بیل همچنان کهکشانی‌ها را به قهرمانی در لالیگا امیدوار نگاه دارد.

رئال مادرید تیم سوم جدول لالیگا که یک امتیاز با بارسلونا و اتلتیکو مادرید فاصله داشت، به فاصله سه هفته مانده تا پایان لالیگا میهمان سوسیداد رده یازدهمی بود. کهکشانی‌ها بدون رونالدو و بنزما، به پیروزی بر سوسیداد نیاز مبرم داشتند تا همچنان امیدوار به قهرمانی باقی‌بمانند.

رئال بازی را بسیار خوب آغاز کرد و در همان دقایق اولیه روی پاس خامس به بیل و شوت پای راست این بازیکن می‌توانست پیش بیفتد اما توپ با اختلاف اندکی به بیرون رفت. کمی بعد راموس روی یک ضربه کرنر می‌توانست دروازه سوسیداد را باز کند اما این بار هم توپ با اختلاف اندکی راهی اوت شد.

رئال دست بردار نبود و دو بار دیگر روی ضربات گرت بیل تا آستانه گول‌زنی هم پیش رفت اما کهکشانی‌ها روی دور چانس نبودند و فرصت‌ها یکی پس از

هشدار پزشک سابق پرتگال به رونالدو

دکتر نونو کامپوس، پزشک سابق تیم ملی پرتگال به کریستیانو رونالدو هشدار داد که بازی با پای مصدوم ممکن است به قیمت از دست دادن یورو ۲۰۱۶ برای وی تمام شود.

رونالدو ۱۱ روز پیش در بازی مقابل ویارئال دچار مصدومیت از ناحیه پشت ران پای راست شد و به همین دلیل بازی برابر رایو و نیز منچسترسیتی را از دست داد. او دی‌شب برابر سوسیداد نیز غیبت داشت و حضورش در بازی برگشت برابر سیتی (چهارشنبه) نیز درهاله‌ی ابهام قرار دارد.

برخی منابع معتبر، از پارگی ۱٫۵ سانتی عضله ران او خبر داده‌اند. نونو کامپوس از دست خواهد داد.

ورزش

ونگر: منتقدانم خیلی تند

می‌روند

آرسن ونگر، سرمربی آرسنال عنوان کرد که پیشنهاد باشگاه‌های زیادی را رد کرده تا سرمربی آرسنال باقی بماند و از تکمیل ساخت ورزشگاه امیریتس، مطمئن شود.

فشارها به سرمربی فرانسوی به اوج رسیده و عدم موفقیت او در بردن جام باعث شده تا انتقادات از او بالا بگیرد. ونگر برای تکمیل ساخت ورزشگاه امیریتس مجبور بود خرج کمتری انجام دهد و ستاره‌هایش را به فروش برساند. از همین رو، تیم او حدود ۱۰ سال موفق به کسب جام نشده بود. حال ونگر عنوان کرد که در همین دوره که در حال ساخت ورزشگاهی خوب برای آرسنال بوده، پیشنهادات خوبی از دیگر باشگاه‌ها داشته که رد کرده است.

او گفت: وقتی استادیوم را می‌ساختیم، یکی از شروط بانک این بود که من قراردادی ۵ ساله امضا کنم. من این کار را انجام دادم. می‌خواهید بگویم که پیشنهاد چند باشگاه را رد کرده‌ام؟ بانک برای تیم ثبات تاکتیکی می‌خواست و من هم این را برای‌شان تضمین می‌کردم. تحت شرایط بسیار سختی در تیم ماندم. بنابراین برای من قبول این‌که از من به خاطر عدم کسب قهرمانی در آن دوره انتقاد شود سخت است. انتقادات را می‌پذیرم ولی فکر می‌کنم کمی بیش از حد تند رفته‌اند.

فن‌درسار: رکوردهای رونالدو

دست نیافتنی است

ادوین فن‌درسار، دروازه‌بان سابق تیم ملی هلند به تمجید از کریستیانو رونالدو پرداخت و عنوان کرد که دستاوردهای او غیرقابل دستیابی است.

رونالدو در دوران حضورش در یونایتد هم‌تیمی فن در سار بود و این دو در کنار یک‌دیگر در سال ۲۰۰۸ قهرمان چمپیونزلیگ شدند. رونالدو سپس به رئال مادرید پیوست و به بهترین گول‌زن تاریخ باشگاه و بهترین گول‌زن تاریخ چمپیونزلیگ تبدیل شد. حال فن‌در سال به تمجید از هم‌تیمی سابق ۳۱ ساله خود پرداخت و گفت که رکوردهای او دست نیافتنی است.

او گفت: رونالدو همیشه خیلی گول می‌زند. در منچستریونایتد خیلی خوب بود ولی در رئال به چند سطح بالاتر ارتقا پیدا کرد. رکورد گول‌زنی او دست نیافتنی است. او فصل خیلی خوبی را در رئال سپری می‌کند. من در منچستر تنها طرفدار یک تیم هستم و آن یونایتد است. البته که دوست دارم رونالدو آماده باشد تا مقابل سیتی بازی کند. در تمرینات او را دیدم و با زیدان هم صحبت کردم.

استوریج:

می‌خواهم در تمام دقایق

ممکن بازی کنم

دنیل استوریج، مهاجم لیورپول عنوان کرد که می‌خواهد در تمامی بازی‌ها به میدان برود و از همین رو شاید روزی لیورپول را ترک کند.

استوریج در جریان دیدار لیورپول مقابل ویارئال در لیگ اروپا که تیمش ۱-۰ مغلوب شد، از روی نیمکت بازی را دنبال کرد. حال او از نیمکت‌نشینی ابراز ناراحتی کرد و گفت که شاید روزی لیورپول را ترک کند.

او گفت: شاید مردم متوجه این موضوع نشوند ولی من می‌خواهم در تمام دقایق ممکن بازی کنم. بنابراین وقتی فیکس نیستم یا زود تعویض می‌شوم، قبولش برابم سخت است. من دوست دارم در تمامی دقایق ممکن در زمین باشم، تمامی دقایق ممکن.

استوریج ادامه داد: جام‌هایی هست که می‌خواهم با لیورپول به دست آورم ولی هیچ‌گاه نمی‌گویم "لیورپول تا پای مرگ" زیرا این یک دروغ است. به نظرم هر بازیکنی که بگوید "بله، این تنها تیمی است که در طول زندگی برایش بازی خواهم کرد" کمی اغراق می‌کند. در فوتبال، تمام تیم‌ها در هر سال به دنبال جانشین می‌گردند.

چیچاریتو: به بایرن نمی‌روم

مهاجم مکزیکی لورکوزن شایعه پیوستنش به بایرن را تکذیب کرد. خاویر هرناندز مشهور به چیچاریتو طی ۲۶ بازی بوندسلیگا که با پیراهن بایر لورکوزن به میدان رفته توانسته ۱۷ گول بزند. او در واکنش به شایعات انتقال احتمالی‌اش به بایرن مونیخ تاکید کرد ملاقاتش با کارلو آنچلوتی درمورد موضوعی کاملاً خصوصی بوده است؛ او را موقعی که با تیم ملی در کانادا بودم دیدم، اما ما فقط سلام و علیک و کمی احوال‌پرسی کردیم و درمورد مسائل خانوادگی حرف زدیم.

هوینس: درهای بایرن

به‌روی هوملس باز است

رئیس پیشین بایرن هم درمورد پیوستن کاپیتان دورتموند به این تیم موضع‌گیری کرد. اولی هوینس از بایرن مونیخ در مقابل اتهامات و شماتت‌های افکار عمومی درمورد تلاش‌های این باشگاه جهت تطمیع و اقناع کاپیتان دورتموند برای جدایی از تیمش و پیوستن به باواریایی‌ها دفاع کرد: واضح و مبرهن است که در داستان متس هوملس میل قلبی برای انتقال به مونیخ وجود داشته است.

رئیس پیشین بایرن هم درمورد پیوستن کاپیتان دورتموند به این تیم موضع‌گیری کرد. اولی هوینس از بایرن مونیخ در مقابل اتهامات و شماتت‌های افکار عمومی درمورد تلاش‌های این باشگاه جهت تطمیع و اقناع کاپیتان دورتموند برای جدایی از تیمش و پیوستن به باواریایی‌ها دفاع کرد: واضح و مبرهن است که در داستان متس هوملس میل قلبی برای انتقال به مونیخ وجود داشته است.

ماتیوس: مولر به اتلتیکو گول می‌زند

ستاره سابق بایرن به درخشش مولر در دیدار برگشت مقابل اتلتیکو ایمان دارد. چهارشنبه شب بایرن مونیخ در دور رفت مرحله نیمه پایانی چمپیونزلیگ مقابل میزبانش اتلتیکو مادرید با نتیجه ۱ بر ۰ شکست خورد.

لوتار ماتیوس که بعد از کناره‌گیری از فوتبال به عنوان کارشناس شبکه تلویزیونی "اسکای" فعالیت می‌کند، در مورد برآیندش از عملکرد باواریایی‌ها گفت: مدام از خودم می‌پرسیدم پس فرانک ریبری کجاست؟ مخصوصاً توماس مولر که با گول‌های مهمی که در چمپیونزلیگ زده یکی از مسببان اصلی رسیدن بایرن به بازی نیمه‌نهایی در مادرید بود، او هم از ابتدا در ترکیب حضور نداشت؛ و حال آن‌که بازیکنی مثل

مولر می‌تواند با شیوه بازی، شخصیت و تاثیرگذاری‌اش در یک چنین دیدار مهمی برای تیم بسیار کمک‌کننده باشد. اما این‌که او بازی نکند، هیچ هواداری درک نمی‌کند.

این اسطوره ۵۵ ساله که در سال ۱۹۹۰ با تیم ملی آلمان قهرمانی جام جهانی را تجربه کرد، در ادامه با اذعان به این‌که باواریایی‌ها می‌توانند در بازی برگشت خود را برای صعود به فینال مهیا کنند، افزود: یک نتیجه ۱ بر ۰ با بایرنی‌ها در آلیانس آرنا می‌تواند هر زمانی برگرداند؛ من عقیده دارم اگر در آن بازی توماس مولر هم از ابتدا در زمین باشد، این مهم محقق خواهد شد؛ از این نظر صد درصد مطمئنم. توماس گول خواهد زد و تیم را به گشایش خواهد رساند.

سیمئونه:

در آینده اتلتیکو از این هم بهتر می‌شود

امروز هم بهتر خواهد بود به شرطی که همچون همیشه به تلاش روز به روز خود ادامه دهیم. سرمربی اتلتیکو در ادامه پیرامون ترکیب تیمش در دیدار مقابل رایوایوکانو صحبت کرد: بازیکنانی را انتخاب می‌کنم که راه حل‌های بهتری را برای این بازی در اختیارم قرار دهند. اگر وضعیت گودین بهتر شود، خوشحال خواهم شد. در غیر این صورت با ۳ بازیکنی که در پست دفاع میانی در اختیار دارم، پیش خواهم رفت.

سرمربی اتلتیکو مادرید می‌گوید تیمش در آینده اوضاع بهتری نسبت به وضعیت فعلی خود خواهد داشت.

اتلتیکو مادرید برای کسب عنوان قهرمانی در رقابت‌های لالیگا و همچنین لیگ قهرمانان اروپا تلاش می‌کند. با این حال دیگو سیمئونه، سرمربی این تیم، می‌گوید آینده اتلتیکو از وضعیت فعلی این تیم نیز بهتر خواهد شد.

سیمئونه گفت: ما بازیکنان بسیار جوانی در اختیار داریم. آینده این تیم از

کونته اجازه فروش کورتوا را صادر کرد

دیلی میرر مدعی شد که آنتونیو کونته، سرمربی آینده چلسی، اجازه فروش تیبو کورتوا، دروازه‌بان فعلی این تیم را صادر کرده است.

گفته می‌شود که کورتوا قصد ترک چلسی را دارد و نمی‌خواهد تحت هدایت کونته بازی کند و حال به نظر سرمربی ایتالیایی نیز اعتقادی به دروازه‌بان بلژیکی ندارد. همچنین عدم حضور چلسی در چمپیونزلیگ فصل آینده

باعث شده تا کورتوا انگیزه‌ی برای ماندن نداشته باشد. چلسی تابستان گذشته در بدل کورتوا ۷۳ میلیون پوند درخواست کرده بود ولی با توجه به فصل پرفراز و نشیبی که امسال آن‌ها سپری کردند، به نظر قیمت پایین‌تری برای جذب کورتوا ارائه خواهد شد. رئال مادرید و پاری سن ژرمن مشتریان اصلی دروازه‌بان ۲۳ ساله هستند.

یکشنبه | ۱۲ ثور، ۱۳۹۵ | سال پنجم | شماره ۱۰۵۶

Sunday | 01 May 2016 | Year 05 | Vol 1056

www.etilaatroz.com

www.facebook.com/dailyetilaatroz/

twitter.com/dailyetilaatroz

[telegram.me/etilaatroz](https://t.me/etilaatroz)

plus.google.com/u/0/+DailyEtilaatRoz

۶ بسته جدید و دلچسپ برای فیسبوک و WhatsApp

با ۶ بسته جدید اجتماعی ام تی ان از انترنت استفاده نمایید. حالا شما میتوانید یکی از بسته های روزانه، هفته وار و یا ماهوار فیسبوک و یا WhatsApp را با نرخ های مناسب ۱۵.۳ و ۴۵ افغانی انتخاب نمایید. برای مشاهده نمودن انترنت باقی مانده و مدت اعتبار آن در صفحه پیام کنی ۷ نوشته و به شماره ۳۴۴ ارسال نموده و یا #۳۴۴ را دایر نمایید.

بسته ها	قیمت	حجم	مدت اعتبار	طریقه فعال نمودن بسته های WhatsApp	طریقه فعال نمودن بسته های فیسبوک
روزانه	۳ افغانی	۵۰ ام بی	۱ روز	۵۲۱ را به شماره ۳۴۴ ارسال نمایید	۵۱۱ را به شماره ۳۴۴ ارسال نمایید
هفته وار	۱۵ افغانی	۱۵۰ ام بی	۷ روز	۵۲۲ را به شماره ۳۴۴ ارسال نمایید	۵۱۲ را به شماره ۳۴۴ ارسال نمایید
ماهوار	۴۵ افغانی	۲۵۰ ام بی	۳۰ روز	۵۲۳ را به شماره ۳۴۴ ارسال نمایید	۵۱۳ را به شماره ۳۴۴ ارسال نمایید

برای غیر فعال نمودن بسته فیسبوک DFB نوشته و به ۳۴۴ ارسال نمایید. برای غیر فعال نمودن بسته WhatsApp DWA نوشته و به ۳۴۴ ارسال نمایید.

با شما در همه جا

برای معلومات بیشتر به شماره ۳۴۴ در تماس شوید. قیمت و رخصت سیم کارت حسب میبندد.
www.mtn.com.af | MTN Afghanistan | @MTNAf | MTNAf | MTN Afghani | MTNAf

بیشتر صحبت نمایید - کمتر بپردازید

60000

دقیقه فقط در بدل ۴۹۹ افغانی برای ۳۰ روز

از افغان بیسیم به افغان بیسیم

برای اشتراک

#۱*۲*۳*۳*۲*

را دایر نمایید

افغان بیسیم
AFGHAN WIRELESS

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

برای لغو اشتراک #۱*۲*۳*۳*۲* را دایر نمایید

یک شرکت افغانی، توسط افغانها، برای افغانها

۱۵۲

